

Klassens Duks og hun Deres Modpol. De blev jo ogsaa Student, ikke sandt?"

„Jo.“

„Jeg mener temmelig sikkert at kunne erindre Dem fra en Universitetsfest. De sad oppe paa Pulpituret sammen med en Herre, vistnok en Udlænding. Dengang De kom ind, hørte jeg Folk rundt om mig sige, at det var Justitsministerens Datter.“

Jytte huskede godt Dagen. Det var med Baron Cederstjerne, hun havde været der. Hun havde tilfældigt mødt ham paa Vejen og havde da taget ham med, for at han engang kunde høre Studenterkoret synge. Det var rimeligvis netop dette Følgeskab, der havde foranlediget den dumme Snak om deres Forlovelse.

Erindringen var hende i det hele ubehagelig, og for at komme bort fra den gav hun sig til at tale om de vanskelige Studieforhold ved Universitetet og beklagede de Studenter, der endda var nødt til at ernære sig ved Undervisning samtidig med, at de læste til Eksamen. Pastor Gaardbo fortalte spøgende om, hvordan han selv en Tid havde været Lærer i de øverste Klasser i et københavnsk Pigeinstitut, og at han endnu kunde vaagne om Natten af Skræk, fordi han havde drømt, at han stod foran Døren til Klasseværelset og igen skulde derind og undervise.

„Jeg tror, at bare det, at jeg vilde være Præst, gjorde mig lidt komisk i de unge Dammers Øjne. De kom bestandig med de taabeligste Spørgsmaal til mig i den Anledning.“

Jytte tænkte ved sig selv, at Pigebørnene naturligvis